

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 9. Diabolus apparens cogitur se signo aliquo prodere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

in socijs eandem subtrahendo. Atqui hoc
 facere constat & malos Spiritus, qui in
 acie astant vni à quo videntur, & non
 ab alijs etiam præsentibus militibus. Quin
 ipsas quoque sagas ac magos inuisibiles
 reddunt, cum volunt. Quod utique non
 faciunt virtute diuina, Qua ratione igitur?
 Nimirum immutando medium, & ponen-
 do obstaculum impressioni specierum visi-
 bilium, quod potest Spiritus tanta celeri-
 tate facere; vt non impediatur transitum
 specierum ad oculos eius, cui apparere vult;
 impediatur verò transitum ad aliorum ocu-
 los, vt post Richardum docet modò lau-
 datus Pater.

Richard.
 in 2. dist.
 8. 2. 2. q. 3.

§. IX.

*Diabolus apparens, cogitur se signo aliquo
 prodere.*

Quin quoque ipse dæmon etsi videatur
 ab eo, quo cum agit, potest tamen, qua-
 dam latentis monstri indicia ad tempus
 subducere, quæ postea cogitur detegere,
 diuina prouidentia, in cautelam hominis,
 ita disponente. *Author est Thomas Mona-*
chus, homo minimè malus, cuius ego fidem pro-
bitatemq; pluribus in rebus expertus didici, in-
quit Alexander ab Alexandro, qui serio mi-

Alexand.
 ab Ale-
 xand. l. 4.
 Genial.
 dier. c. 19.

D d 4

hire-

hi retulit, quod cum in monasterio & sacris
 edibus, qua in Lucanis montibus sunt, cum
 pluribus iurgatus foret, & post immedica con-
 uicia & rixas, animo perturbato, inde se pro-
 riperet: cum per nemora iter solus intenderet,
 speciem hominis vultu tetro, nigra barba, pro-
 missis tunicis, vultu adspectuq; deformi & sa-
 uo, obuiam habuisse: quem cum compellaret,
 quid ille solus per deuia errabundus incederet,
 dixit equum, quo vectabatur, amisisse, atq; in
 proximos campos illum euasisse credere: cumq;
 per sinus inuios equum una quasitum perge-
 ret, ad profluentem, in cuius alueo gurgites
 magni & formidabiles redundabant, deuenisse.
 Et cum Monachus, ut aquam traiceret, cal-
 ceos sibi eximere appararet, illum magnopere
 coegisse, & peruicisse tandem, ut super spatulas
 suas ascenderet, potiusq; a se, qui corpore maior
 erat, vectaretur: qui acquiescens cum super
 illius spatulas, ut succollaretur monachus
 ascenderet, illeq; in aquam ingredi appararet,
 dum vada exquirat, illius pedes non humana,
 sed tetra & deformi specie conspexit. Quo ani-
 maduerso, terribili horrore percitus Deum, ut
 sibi praesto esset, acclamauit. Mox Demonem
 & diram illam speciem, diuino audito verbo,
 stridore querulo, & vi maxima, quanta dici
 potest,

potest, ita è conspectu abiisse dicit, ut imminen-
tem quercum ingenti impetu colliserit, ac per-
fractis ramis funditus euerterit, ipseq; con-
sternatus atque exanimis diu iacuerit. Cre-
debat enim, quòd à vero non abhorret, nisi pra-
uidisset, illum in rapidissimos vortices, & va-
ragines fluminis praaltas se fuisse necaturum.
Quis neget hunc dæmonem corpus assum-
sisse? Sed pedes occuluit longioribus tuni-
cis; quas aquam ingressurus attollere est
coactus, vt bestia infernalis è vestigio suo
cognosceretur. Utinam & alij eundem spi-
ritum omnis mali machinatorem agno-
scerent, cui sese in stagnum ignis ardentis
deportandos tradiderunt. Quàm illi altè
exclamarent, quàm citò ab eius humeris
resilirent, neque se deferri ad Stygios vo-
rtices permetterent? Ad hoc Deus hos ma-
los genios plerunque non finit corpora
assumere, nisi monstrositate notata, vt, si-
cut Iudæi ex assuta plagula, noscantur, &
horreantur.

§. X.

*Spiritus aliquando vera, aliquando ex aëre
aliauè materia facta corpora assumere.*

Si igitur vera quoque corpora assumunt
Spiritus, qualianam sunt corpora illa? ve-

D d 5 rorumné